10/01/2021

Αγιασμός των υδάτων για πρώτη φορά στον ποταμό Ζαμπέζι

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Σε μια κίνηση η οποία συνέβη για πρώτη φορά στα χρονικά της Ιεράς Μητροπόλεως Ζάμπιας προχώρησε χθες ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ιωάννης.

Για πρώτη φορά τέλεσε τον καθαγιασμό των υδάτων στον Ζαμπέζι ποταμό ο οποίος βρίσκεται στα σύνορα Ζιμπάμπουε και Ζάμπιας. Το γεγονός αυτό χαροποίησε ιδιαίτερα τους πιστούς οι οποίοι παρακολούθησαν με θαυμασμό την τελετή.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ευχές από τον Οικουμενικό Πατριάρχη

Τις ευχές του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου δέχθηκε για τα ονομαστήριά του ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζάμπιας κ. Ιωάννης. Όπως τονίζει, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος *“αι εορταί είναι καιρός του πανσθενούς και πανοικτίρμονος Θεού, κοινωνίας της χαράς της ζωής, ευκαιρία περισυλλογής και υπαρξιακού πλουτισμού, μετοχής εις την Θείας Λειτουργίαν, εν τη οποία προγευόμεθα της ευφροσύνης και της πληρότητος της Βασιλείας του Θεού, της καινής κτίσεως και ελευθερίας“*.

Από την πλευρά του ο Σεβασμιώτατος με ανάρτησή του εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Παναγιώτατο, γράφοντας: *“Εδώ στη Μαύρη Αφρική μέσα στη πύρωση της μοναξιάς οι ευχές και η αγάπη του Οικουμενικού Πατριάρχου είναι δροσερό νερό... Άλλωστε, αυτό είναι η Μεγάλη Εκκλησία• η Πηγή που αρδεύει και ζωογονεί όλη την Εκκλησία με τα ακένωτα νάματα της αποστολικής ευσεβείας!!! Έτη πολλά Παναγιώτατε Δέσποτα! Εύχεσθε υπέρ του, εν Επισκόποις, ελαχίστου Ιωάννου”*.

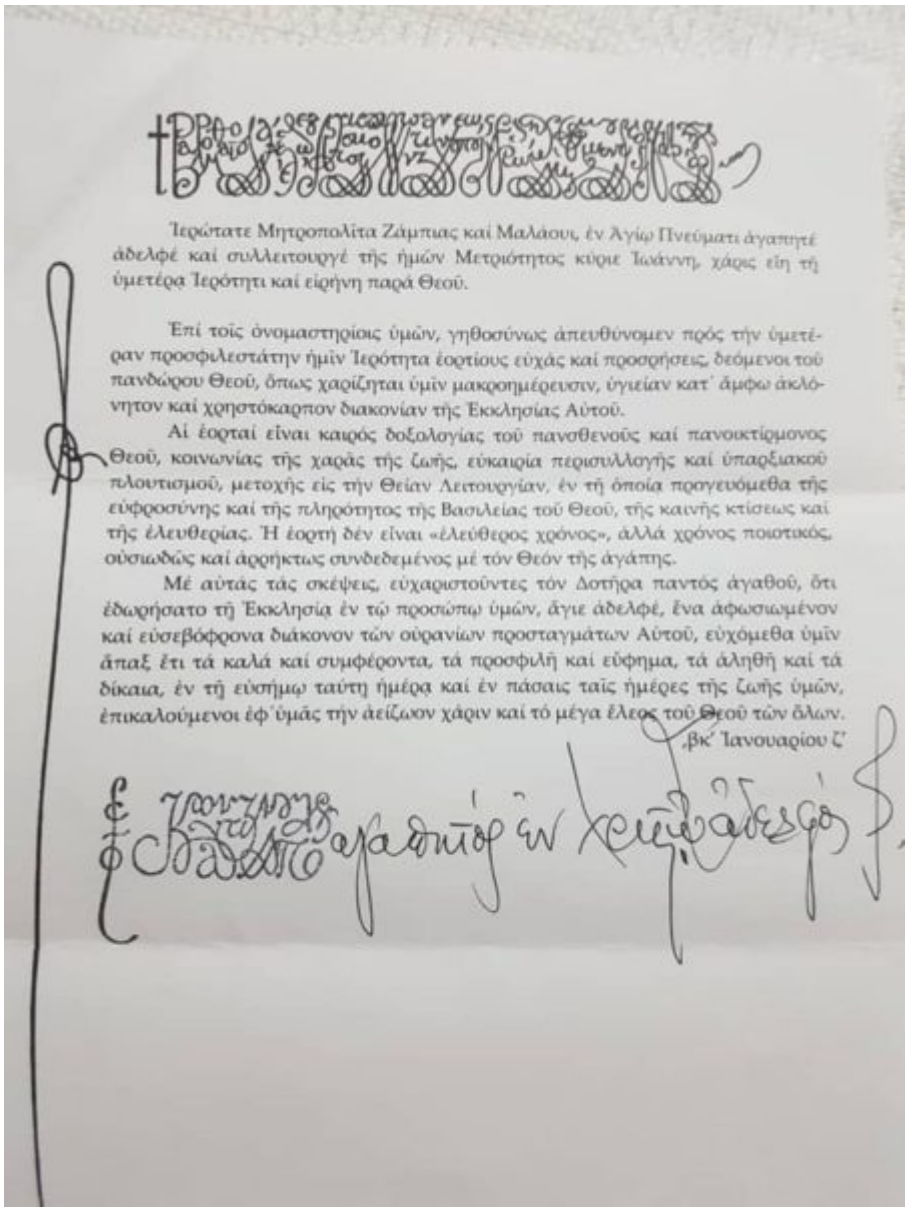

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ζάμπιας καὶ Μαλάουι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις ὑμῶν, γηθοσύνως ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν προσφιλεστάτην ἡμῖν Ἱερότητα ἑορτίους εὐχὰς καὶ προσρήσεις, δεόμενοι τοῦ πανδώρου Θεοῦ, ὅπως χαρίζηται ὑμῖν μακροημέρευσιν, ὑγείαν κατ᾽ ἄμφω ἀκλόνητον καὶ χρηστόκαρπον διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Αἱ ἑορταὶ εἶναι καιρὸς δοξολογίας τοῦ πανσθενοῦς καὶ πανοικτίρμονος Θεοῦ, κοινωνίας τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς, εὐκαιρία περισυλλογῆς καὶ ὑπαρξιακοῦ πλουτισμοῦ, μετοχῆς εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ προγευόμεθα τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς πληρότητος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τῆς καινῆς κτίσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἑορτὴ δὲν εἶναι «ἐλεύθερος χρόνος», ἀλλὰ χρόνος ποιοτικός, οὐσιωδῶς καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένος μὲ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, εὐχαριστοῦντες τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ὅτι ἐδωρήσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν, ἅγιε ἀδελφέ, ἕνα ἀφωσιωμένον καὶ εὐσεβόφρονα διάκονον τῶν οὐρανίων προσταγμάτων Αὐτοῦ, εὐχόμεθα ὑμῖν ἅπαξ ἔτι τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα, τὰ προσφιλῆ καὶ εὔφημα, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια, ἐν τῇ εὐσήμῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς ὑμῶν, ἐπικαλούμενοι ἐφ᾽ ὑμᾶς τὴν ἀείζωον χάριν καὶ τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ κβ΄ Ἰανουαρίου ζ΄